Liturg.
697
ei

MELODIER

til

Landstads Salmebog

Melodier

til

Landstads Salmebog

ordnede og harmoniserede

af

Ludv. M. Lindeman.

Første Hefte.

(Melodier, der ikke staa i O. A. Lindemans Koralbog).

Fjerde Oplag.

Udgivet ved offentlig Foranstaltning.

Christiania.

J. W. Cappelens Forlag.

J. Chr. Gundersens Bog- & Nodetrykkeri.

1875.

BIBLIOTHECA
REGIA
HAFNIENSIS

Forord.

Nærværende Hefte indeholder: 1) Melodier til Salmer, hvortil der ingen findes i min Faders Koralbog; 2) nogle Melodier af nævnte Koralbog tillæmpede efter et andet vedtaget Versemaal; 3) nogle Melodier til Ombytning med mindre gode og brugbare, hvilke sidste dog i 2det Hefte ville blive optagne til frit Valg; 4) nogle Melodier til Salmer, der mangle Melodier med tilsvarende Karakter; 5) nogle Melodier til Afveksling med Melodier, hvortil der er henført et alt for stort Antal af Salmer. I den svenske Koralbog har de fleste Salmer sin egen Melodi og undtagelsesvis er der 3 à 4 Salmer til en. Hos os kan der stundom være henført 2 à 3 Dusin Salmer til en Melodi.

Melodiernes Tone-Omfang er holdt indenfor den vedtagne Udstrækning $\overline{c}$ — $\overline{\overline{f}}$ som i Melodien: „Hvo veed, hvor nær."

Hvad der i en Melodi kunde være til Hinder for en god Kirkesang er undgaaet, saasom: 1) De korte Optakter og Synkoper i den ældre Korsang, hvilket ikke stemmer med den jevne og rolige Kirkesang; — om Taktveksling, der aldrig har fundet Sted hos de Gamle, kan der her ikke være Tale —; 2) ligesaa de fornemmelig fra en nyere Tid og i den almindelige Viseform forekommende korte Noder som Optakt; 3) en urolig og passioneret Begyndelse ved det i ældre Tid utilladelige Tilsprang af den store Sekste, saasom i Begyndelsen af Melodien: „Kung Karl den unge hjelte"; 4) menuetagtig og ukirkelig Form og Vendinger; 5) jambisk Versemaal tvunget ind i daktylisk Form baade i tredelt og i todelt Takt; 6) Gjentagelse af Ordene i sidste Linie med melodisk Forandring paa sædvanlig Visemaner, som f. Eks. i Weyses „Jyllands Pris," hvilket for en Kirkesang er ganske upassende som stridende mod dens Ro og Værdighed; 7) en delvis Gjentagelse af første Sætning, som i Nationalsangen: „Sønner af Norge." Den kirkelige Folkesang forlanger enten en selvstændig Fortsættelse eller en fuldstændig Gjentagelse — den delvise bliver ofte af de Syngende ikke paaagtet. Ved Gjentagelsen bliver Melodien kortere, tilgjængeligere og lettere at lære, hvilket for Kirkesangen er saa meget nødvendigere, som de fleste Menighedslemmer maa lære Melodierne i Kirken. Desuden ere de mere bevægede Figurer, der i de store Kirkeforsamlinger ere mindre fattelige, ombyttede med længere Nodeværdier, om end af tyngere melodisk Form, f. Eks. i: „Ak vidste du," „Hvad er det godt" o. s. v. Herpaa nogle Exempler.

Melodier med ovenanførte og lignende, eller med sentimentale eller trivielle Vendinger, har jeg derfor ikke kunnet optage, hvor ynbede de end kunde være. Men ligesom jeg i mine 13 Melodier 1863, og i Koralmelodierne i Melodier til Folkeskolen 1864, og i Melodier til Reitans „Salmer og Sange" 1864, har leveret Prøve paa en livligere og sammenhængende Salmesang, saaledes ere ogsaa her alle Melodier fremstillede i en sammenhængende rythmisk Form.

Da de sædvanlige Fermattegn har givet Anledning til megen Misforstaaelse, saa ere disse udeladte og i disses Sted ere Sætningerne adskilte ved de for Aandedraget nødvendige Pauser.

Med Hensyn til Foredraget bemærkes, at Melodierne bør udføres i streng Takt, og ikke i et langsommere Tempo end at Taktens tunge og lette Tider kunne tydelig føles og følges, hurtigere i de Melodier, der hist og her har lange Noder, og i dem som har Allabreve-Tegnet 𝔠, end i de øvrige med $\frac{4}{4}$ Tegnet C; Melodier i tredelt Takt i Regelen hurtigere end de i todelt. Det meget langsomme Foredrag til Opnaaelse af storartet, høitidelig Effekt vedkommer ikke den jevne, rolige og til fælles Opbyggelse tilsigtede Kirkesang, men tilhører Oratoriet og Theatret.

For at Sætningerne desto tydeligere skulle fremtræde og markeres, og Periodebygningen føles og fattes, ere enkelte Toner punkterede, d. e. forlængede ved Punkter. En saadan Forlængelse, der ofte forekommer i de gamle Melodier, er saa langt fra til Hinder for Kirkesangen, at den meget mere er til Lettelse og Belivelse, naar den rigtigt og sparsomt anvendes, samt udføres med den nødvendige afmaalte, taktmæssige Nøiagtighed, og med den tilbørlige Ro og Værdighed, idet altsaa ♩. 𝅘𝅥𝅯 | udføres som om Delene bleve nøiagtigt markerede saaledes 𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯𝅘𝅥𝅯 𝅘𝅥𝅯

Dersom ikke desto mindre Nogen af gammel Vane hellere vil have Koralen udført med sædvanlig Sætnings Afbrydelse istedetfor i melodisk Sammenhæng, saa har han at betragte Pauserne som Fermattegn. I dette Tilfælde falder Punkteringen væk og Melodien synges i streng Takt og i et saadant Tempo, at Forlængelsen af Hvilenoderne kunne udføres paa de Gamles Maade, saaledes at 𝅘𝅥𝅯 𝄾 ♩ forlænges til ♩ 𝄽 ♩, altsaa alle Hvilenoder lige lange, og ikke med vilkaarlig Forlængelse, ved Komma, Semikolon og Punktum-Fermater, hvorved baade tung og let Takttid blandes om hinanden.

Med Hensyn til Harmoniseringen har jeg hovedsagelig fulgt de Gamles Regler for Ro og Værdighed, Klarhed og Afveksling, de tunge Takttiders Fremhævelse ved nye Akkorder, Dissonantsernes retmæssige Fremtræden som Gjennemgange eller ved Forberedelse enten direkte eller ved den logiske Sammenhæng, o. s. v. Alle nymodens ukirkelige Vendinger ere derimod undgaaede, saasom: Brud paa den rolige Harmonifølge f. Eks. ved Optroppen af alle Stemmer i Unisono- eller Oktavgange uden Harmonier, eller harmonisk kromatisk Effektjageri o. s. v.

Mine Kilder ere fornemmelig: De svenske Koralbøger af Abbed Vogler og Häffner. De danske: Hans Thomissons Sbg. 1569, Jespersøns Gradual 1573; Kingos Gradual 1699; Pontoppidans Sb. 1741, Breitendich Kbg. 1764; Schørings 1778, samt de nyere af Berggreen og Rung. De tydske af Tucher, Layriz, Winterfeld, J. S. Bach 1736, Kühnau 1786, Kittel 1803, Umbreit 1811, Apel 1832, Rink 1836 m. Fl.

Kristiania den 26de April 1871.

Ludv. M. Lindeman.

Optegnelse af Melodierne i første Hefte.

	No.
Af Kjærlighed min Ven	2.
Ak Fader, lad dit Ord	1.
Ak vidste du, som gaar	2.
Aldrig er jeg uden Vaade	40. * 3.
Apostlerne sad i Jerusalem	4.
Bryd frem, mit Hjertes Trang	5.
Dagen viger og gaar bort	6. *
Den Herre Krist i Dødsens Baand	7. *
Den lyse Dag forgangen er	8. *
Den signede Dag, som vi nu ser	10. *
Den store hvide Flok vi se	9.
Der mange skal komme	11. *
Du som gaar ud fra den levende Gud	12.
Du være lovet, Jesu Krist	13. *
Dybe, stille, Sterke, milde	14.
Dyre Bord, som Jesus dækker	15.
Eia, mit Hjerte inderlig	16.
Et Barn er født i Bethlehem	64.
Et libet Barn saa lysteligt	24. 60. *
Et trofast Hjerte, Herre min	32.
Far Verden far vel	65.
Fred til Bod for bittert Savn	17. *
Gaa nu hen og grav min Grav	18. *
Glædelig vil vi Halleluja	19.
Gud er naadig, han vil ikke	20.
Gud skal al Ting mage	21.
Gud være lovet evig nu og priset	22. *
Her ser jeg da et Lam at gaa	60. * 24.
Herre Gud Faber, du vor høieste Trøst	23. *
Herre jeg har handlet ilde	14. 81.
Herre Jesu Krist, min Frelser du est	25.
Her vil ties, her vil bies	34. * 26.
Hjem jeg længes, Ak, i Verden	42. * 28.
Hvad er det godt, i Jesu Arme	27.
Hvor godt er det i Jesu Arme	27.
Hvor salig er den lille Flok	29.
Hvo veed hvor nær mig	79. *
I denne Verdens Sorger sænkt	30. *
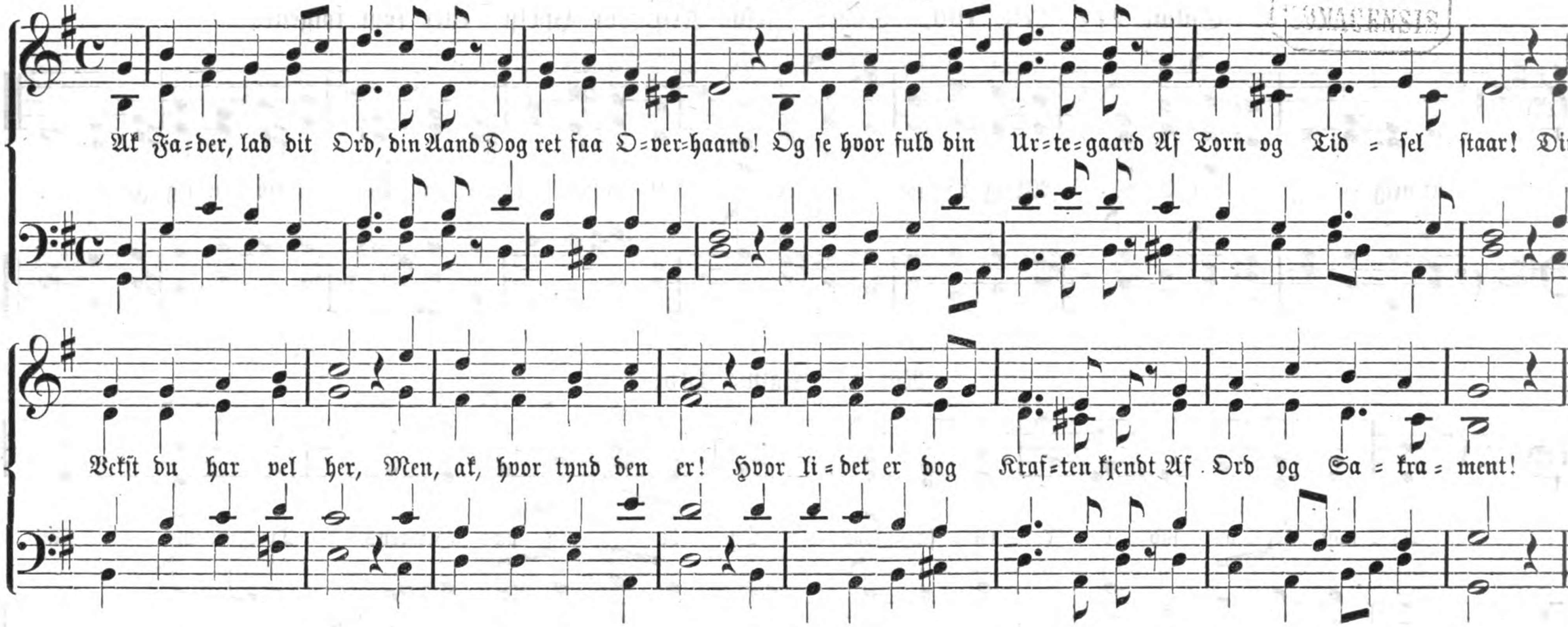
	No.
I Himmelen, i Himmelen	31.
I Jesu søger jeg min Fred	32.
In dulci jubilo	38. *
I prægtige Himle og Jorden tillige	33.
Jeg beder dig min Herre Gud	67.
Jeg er rede til at bede	26. 34. *
Jeg gaar i Fare, hvor jeg gaar	35.
Jeg har af Hjertens Grund afsagt	36.
Jeg har min Sag til Gud hjemstilt	37.
Jeg synger Julekvad	38. *
Jeg veed et evigt Himmerig	63.
Jesu dine dybe Vunder	69.
Jesu du min Glæde	21.
Jesus er mit Haab og Trøst	18. *
Jesus er mit Liv i Live	43.
Jesus i det Høie throner	39.
Jesu Sjelens lyse Dag	76.
Jesus Krist vor Hjælp	3. 40. *
Kirken den er et gammelt Hus	41.
Kjæmp alvorlig nu, Guds Naade	28. 42. *
Kjærlighed er Lysets Kilde	43.
Kom du Folke-Frelser sand	6. *
Kom Hellige Aand, Herre Gud	44. *
Kommer til mig sagde Guds Søn	62. *
Kristus kom selv til Jordans Flod	36.
Krist stod op af Døde I Paaske	45.
Krist stod op af Døde Og frelste os	46. *
Maria hun er en Jomfru ren	25. 47.
Med Fred og Glæde far jeg hen	49. *
Medens vi i Verden vandre	54.
Med Konning David klage	50.
Midt i Livet ere vi	51. *
Min Sjel, min Sjel lov Herren	48.
Min Sjel nu lover Herren	48.
Min Sjel og Aand, opmuntre dig	52.
Mit Hjerte sig fryder	53.
Naar mit Øie, Træt af Møie	54.
Naglet til et Kors paa Jorden	15.

	No.
Nu er Frelsens Dag oprundet	55.
Nu er os Gud miskundelig	36.
O Guds Lam uskyldig	56. *
O hvor salig er I dog	57. *
O Jesu du er min	58.
O Jesu for din Alterfod	24. 60. *
O kom dog hver, som Synd har gjort	61.
O lad din Aand nu med os være	59.
Om Himmeriges Rige	52.
Op al den Ting, som Gud har gjort	63.
Op glædes alle, glædes nu	62. *
Opstanden er den Herre Krist	64.
Op sødeste Sang	65.
Op thi Dagen nu frembryder	66.
O store Gud, din Kjærlighed	67.
O store Konge, Davids Søn	68. *
Over Kedron Jesus træder	69.
Paa sit Kors i Dødens Smerte	15.
Rind nu op i Jesu Navn	71.
Saa langt som Himlens Hvælving naar	72. *
Saa vil vi nu sige hverandre Farvel	70.
Saligheden er os nær	71.
Se Solens skjønne Lys og Pragt	35.
Skulde jeg min Gud ei prise	73. *
Som tørstige Hjort monne skrige	74.
Sorgen og Glæden de vandre tilhobe	75.
Store Gud, som dig til Ære	73. *
Sørg, o kjære Faber, du	76.
Træder nu til Herrens Bord	77. *
Vaagn op du som sover, stat op	78.
Vaagn op og slaa paa dine Strenge	79. *
Vor Brudgom ei længe nu borte	80.
Vorder Lys, I Hedninglande	81.
Vor Jesus kan ei noget Herberg	82. *
Vreden din afvend, Herre Gud	83. *
Vær nu glad og vel tilmode	55.
Vær trøstig, mit Hjerte, bedrøv dig ei	84.

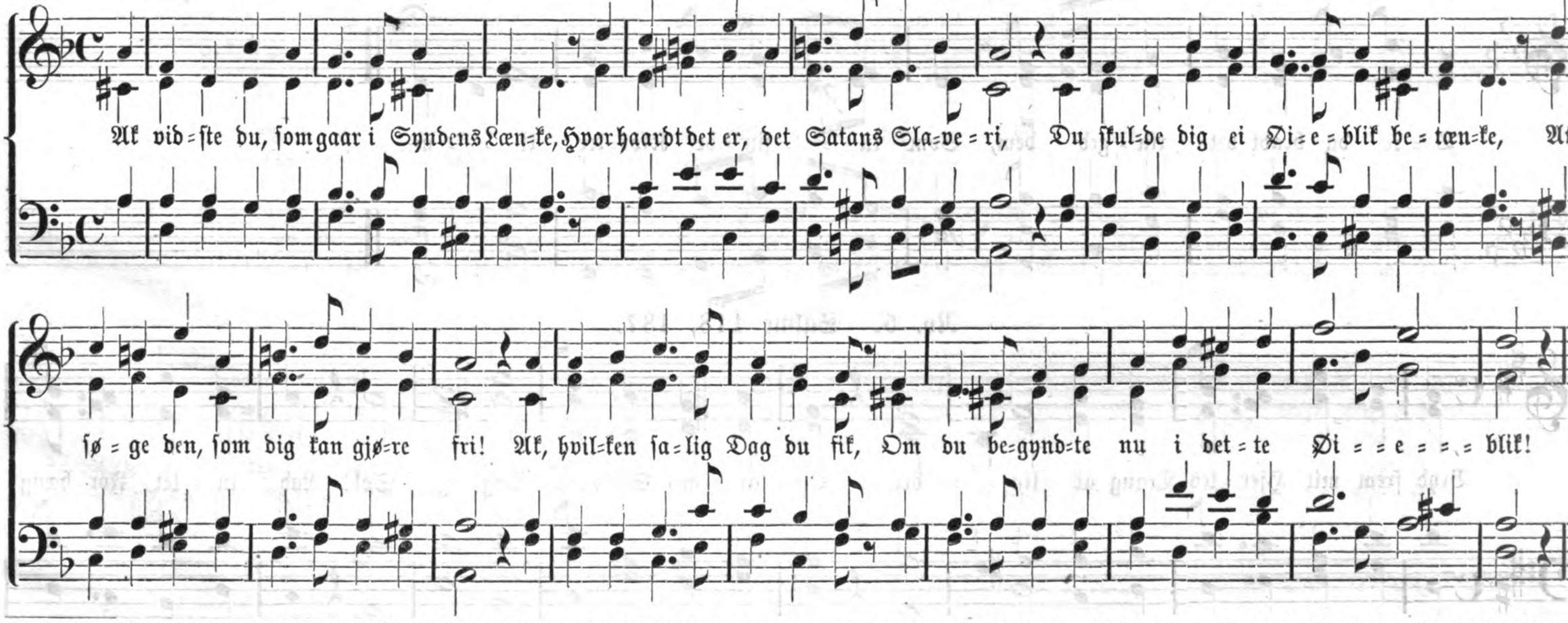
* Melodier fra de nævnte Samlinger.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

No. 1. Salme 230.

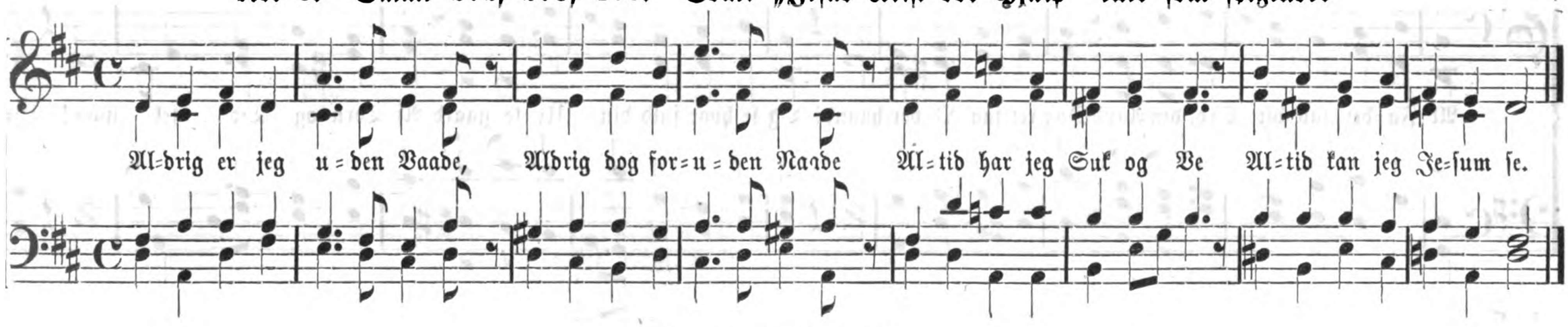

No. 2. Salme 507. Som: „Af Kjærlighed min Ven" eller følgende:
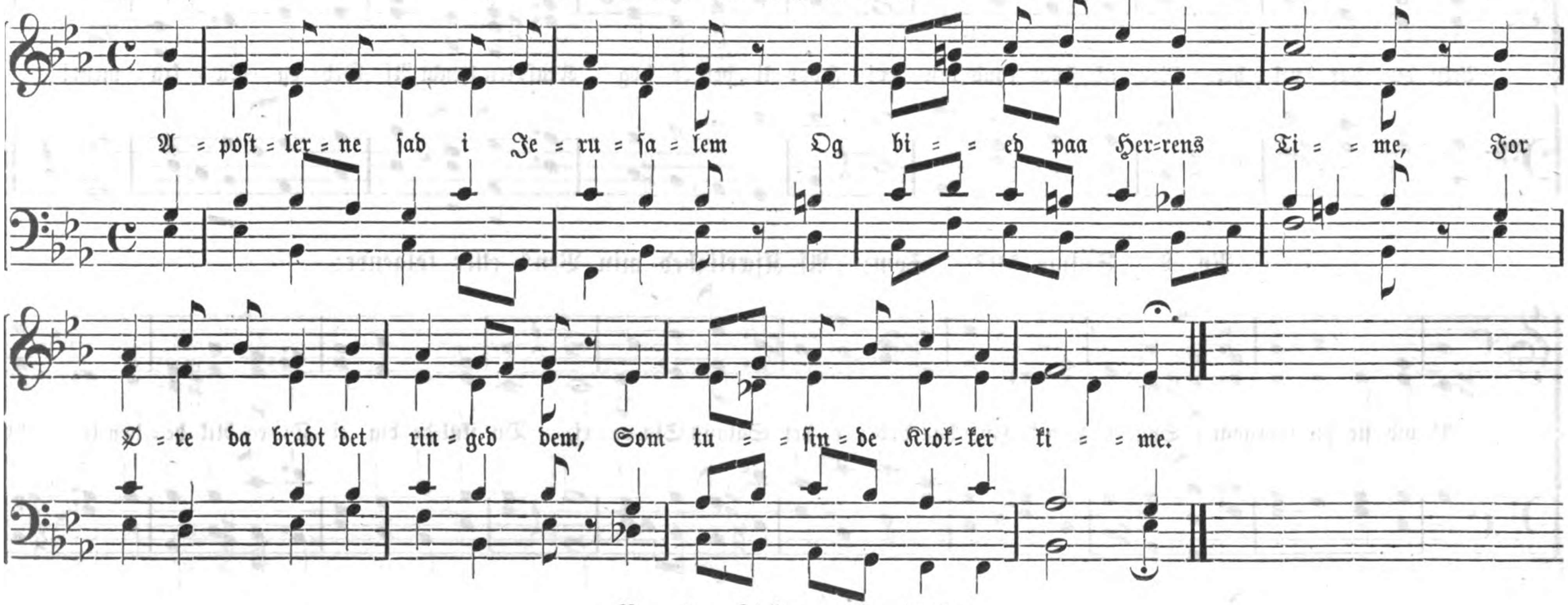

Anm. Paa Pianofortet gribes den øverste Stemme i Bassystemet med høire Haand, naar der er for lange Greb for Venstre. Undertiden kan den dybe Bastone tages en Oktav høier
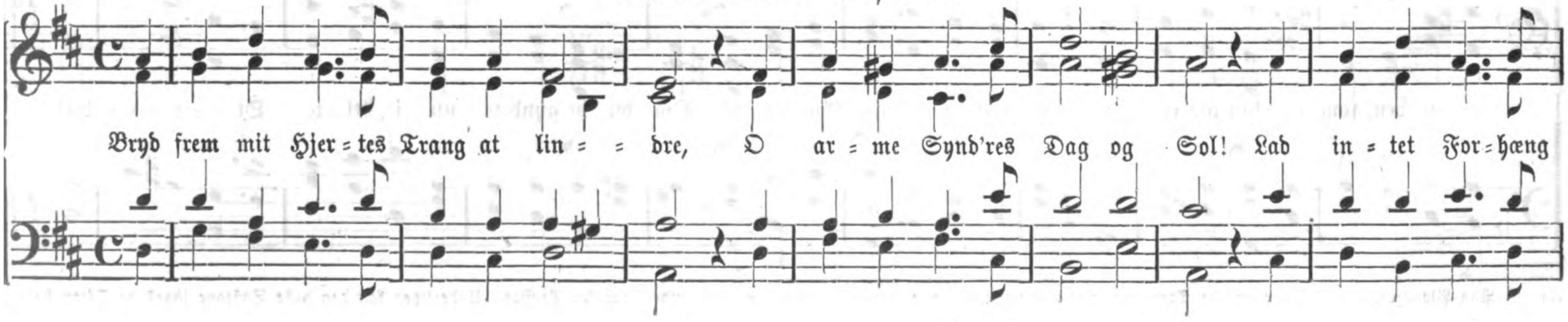
No. 3. Salme 272, 278, 400. Som: „Jesus Krist vor Hjælp“ eller som følgende:

No. 4. Salme 435.

No. 5. Salme 118, 487.

me = re hin = = dre Min Ind=gang til vor Naa = de = ſtol, Lad den dog ik = ke gaa i Blin = de, Sor

vil ſaa gjer = ne Ly = ſet fin = = de!

No. 6. Salme 612. Som: „Kom du Folke=Frelſer ſand“ eller dens egen følgende:

V. 1. Da = gen vi = ger og gaar bort, Luf = ten bli = ver tyk og ſort, So = len har alt da = let plat,
V. 2. Ti = den ſag = te li = ſter ſig, Glas=ſet rin = der ha = ſte = lig, Dø = den os i Hæ = len gaar,

1. Det gaar ad, Det gaar ad den mør = ke Nat.
2. E = vig = heden, E = vig = he = den fo = re = ſtaar.

Jesus Banden.

No. 7. Salme 342, 480.

Den Her=re Kriſt i Død=sens Baand Laa for vor Synd hen=gi = = = vet; Han er op=ſtan=den ved Guds Haand, Og ha=ver bragt os

Li = = = vet! Kommer derfor, Chriſtne, lad Os tak=ke Gud og væ = re glad, Og ſynge: Hal=le=lu = = ja! Hal=le=lu = = = ja!

No. 8. Salme 610.

V. 1. Den ly = ſe Dag for = = gan=gen er, Og Nat=ten hun hæn=ger os paa, O Je=ſu Kriſt, vor Her=re kjær, Du
V. 2. Du er det e = vig Guddoms Lys, Det tro vi og be = = = kjen=de, Kom til os i vort Hjer=tes Hus, Med

1. al = tid hos os bli = ve maa! Glæ = de os Gud i Him=me=rig!
2. Naa=den os op=ten = = = de! Glæ = de os Gud i Him=me=rig!

No. 9. Salme 559.

Den ſto=re hvi=de Flok vi ſe Som tu=ſind Ber=ge fuld af Sne, Med Skov om=kring af Palmeſving, For Thronen. Hvo er

de? Det er den Hel=te=ſka=re, ſom Af hin den ſto=re Trængſel kom, Og har ſig toed i Lam=mets Blod, Til

Him=lens Hel=lig=dom. Der hol=de de nu Kir=ke=gang Med u=op=hør=lig Ju=bel=klang I høi=e Kor, Hvo

Gud han bor Blandt al=le Eng=lers Sang.

No. 10. Salme 434. 570. 604.

Den ſig=ne=de Dag, ſom vi nu ſer Med Bli=de til os op=kom=me, Den ly=ſe af Himlen mer og mer, Os al=le til Lyſt og From=me! Det kjen=des paa os ſom Ly==ſets Børn, At Nat=ten den er nu om==me!

No. 11. Salme 216.

Der man=ge ſkal kom=me fra Øſt og fra Veſt, Og ſid=de tilbords i Guds Ri==ge Med A=bra=ham, I=ſak og Ja=kob til Gjeſt Hos ham, ſom bød ind os at ſti===ge. Mi=ſkun=de dig o=ver os, Je==ſu!

No. 12. Salme 444.

Du, ſom gaar ud fra den le=ven=de Gud, Aandernes Aand i det Høi = = = e! Men=ne=ſkens Kjøn Mod Guds en=baar=ne Søn

Stri=den=de ſtaar for dit Øi = = e; Men for din Naa=de, o bliv dog her! Nat=ten er ſkummel, og den er nær.

No. 13. Salme 133.

Du væ=re lo=vet, Je=ſu Kriſt, At Men=ne=ſke du vor=den eſt, Og kom=mer ſom vor Bro=der kjær, Thi

1 . . . Gang. ſidſte Gang.

glæ=der ſig al Him=lens Hær! Hal=le = = lu=ja! le = = lu=ja!

No. 14. Salme 208. Som: „Herre jeg har handlet ilde," eller som følgende:

Dy = be, ſtil = le, Stær=ke, mil = de, Gud=doms=ord fra Him=mel=Havn, Raa = be, kal = de Hjer = ter al = le Til den

go = de Hyr = des Favn, Vid = ne om hvad os er gi = vet; Je = ſus er vor Vei til Li = = = vet.

). 15. Salme 59. Som: „Paa ſit Kors i Dødens Smerte," eller „Naglet til et Kors paa Jorden" eller ſom følgende:

Dy = re Bord, ſom Je = ſus dæk = ker, Hvor han Li = vets Brød mig ræk = ker, Hvor jeg hans Blods Bæ = ger faar,

Mig til Frel = ſe ſtor i Nø = den, Men til An = ſvar, Dom og Dø = den, Om jeg hen u = vær = dig gaar.

No. 16. Salme 241.

Ei = a, mit Hjerte in = der=lig Jubi = le = rer, Med Lyst og Fryd saa glæ = de = lig Trium=fe = rer, Naar jeg be = tæn=

ker, At Dø = dens Læn = ker Brud=te er', og Gud mig Li = vet skjænker Af Naa = = de!

No. 17. Salme 92, 311.

Fred til Bod for bit = tert Savn Gav os Gud i Je = su Navn, Fred os kjøb = te med sit Blod,

Fred os Je = sus ef = = ter = lod, Kri = stendom er i en Sum Fre = dens E = = van = ge = li = um.

No. 18. Salme 628, 482, 620. Som: „Jesus er mit Haab og Trøst“ eller som følgende:

Gaa nu hen og grav min Grav! Jeg er træt, nu vil jeg slum=re, Læg=ge ned min Vandringsstav, Hvor de fid=ste
Skyg=ger skum=re, Læg=ge mig til Hvi=le ned, Fa=re fort her=fra i Fred.

No. 19. Salme 512, 383.

Gla=de=lig vil vi Hal=le=lu=ja kvæ=de, Hjer=tet skal le=ge for Her=ren af Glæde; Gud gi=ver Syn=der=ne
til og ud=slet=ter, Tunge=ste Sorgen af Hjer=tet os let==ter!

No. 20. Salme 469.

Gud er naa=dig, han vil ik=ke Nogen Synders Dom og Død, Han vil Hjælp og Redning ſkik=ke, Naar du er i Sjæ=le=Nød,
Lad dig in=tet me=re ſmer=te, Giv du Gud dit ban=ge Hjer=te, Tag til dig det Ord du lær=te: Gud vil in=gen Syn=ders Død!

No. 21. Salme 490. Som: „Jeſu, du min Glæde“ eller ſom følgende:
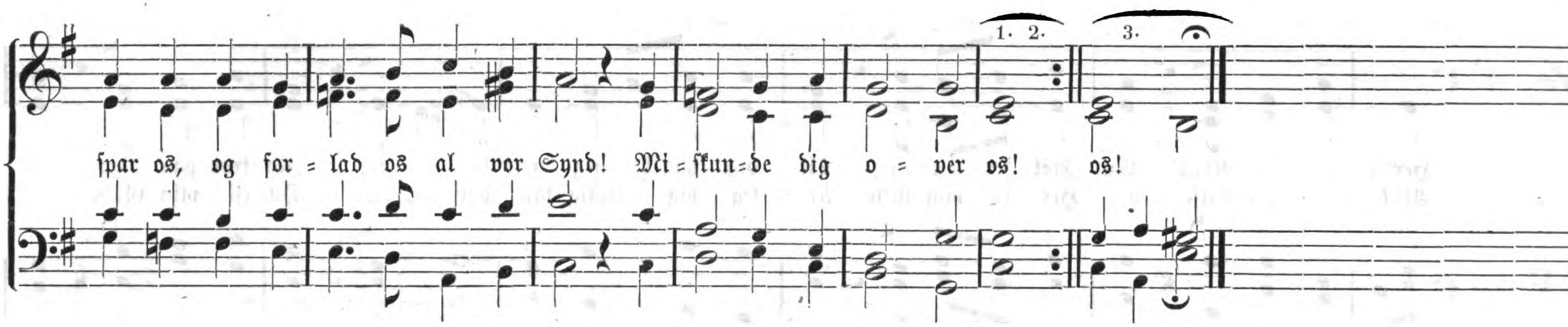
Gud ſkal al Ting ma=ge, Som mig al=le Da=ge Fav=ner i ſit Skjød, Han ſom mig ud=val=te Og blandt Si=ne tal=te,
Før=end jeg blev fød; Han, ſom veed ſaa god Be=ſted, U=di Li=vet og i Dø=den Hvad jeg har for=nø=den.

No. 22. Salme 69.
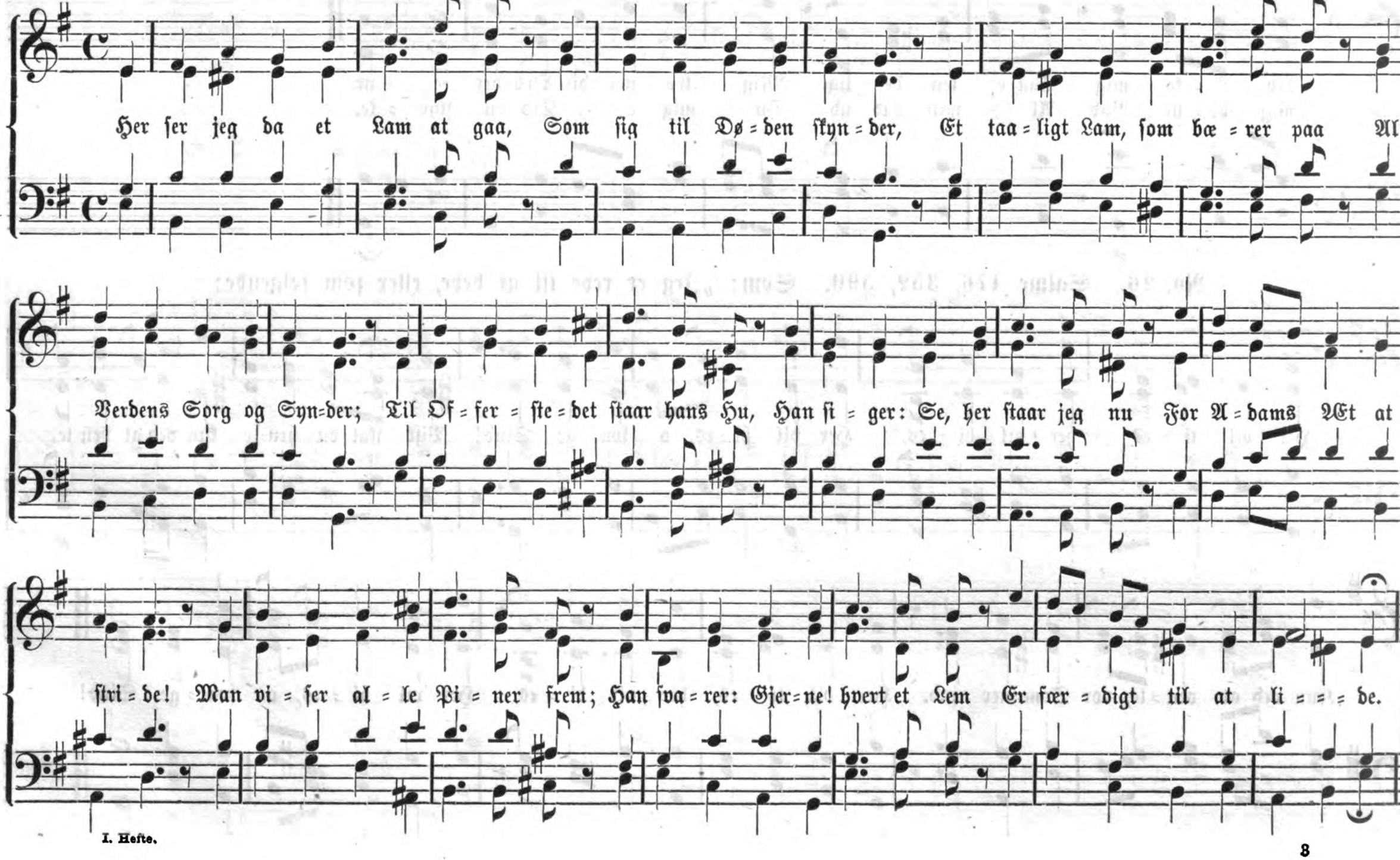
Gud væ=re lo=vet e=vig nu og pri=set Som os her har selv be=spi=set! Hungri=ge Gjæster ved hans Bord vi sto=de
Gud lad kom=me os til Go=de! Ky=ri=e e=le=i=son! O Her=re, ved det Liv, som du lod, Ved dit
san=de Le=gem og san=de Blod, Ved din Pi=ne og Død Hjælp os nu af al vor Nød! Ky=ri=e e=le=i=son!

No. 23. Salme 2.

Her=re Gud Fa=der, du vor høi=ste Trøst! Du er vor Glæ=de og vor Lyst, Vor Bøn lad kom=me for dig ind: O,

No. 24. Salme 305. Som: „O Jesu for din Alterfod," eller „Et lidet Barn saa lysteligt" eller som følgende:

No. 25. Salme 80, 542. Som: „Maria hun er en Jomfru ren" (uden Repetition); eller følgende:

V. 1. Her=re Je = ſu Kriſt! Min Frel = ſer du eſt, Til dig haa=ber jeg a = le = = = ne; Jeg tror paa dig; For=
V. 2. Alt ef = ter din Vilje, o Her = re mig ſtille, At jeg dig trolig kan dyr = = ke. Du eſt min Gud, Lær

lad ik = ke mig Saa e = len = de = lig, Mig trø = ſter dit Ord det re = = ne.
mig di = ne Bud, Al min Tid ud Du mig i Tro = en ſtyr = ke.

No. 26. Salme 476, 352, 590. Som: „Jeg er rede til at bede, eller ſom følgende:

Her vil ti = es, her vil bi = es, Her vil bi = es, o ſva = ge Sind! Viſt ſkal du hen=te kun ved at ven=te,

Kun ved at ven = te, vor Som=mer ind. Her vil ti = es, her vil bi = es, Her vil bi = es, o ſva = ge Sind!

No. 27. Salme 524. Som: „Hvor godt er det i Jesu Arme," eller følgende:

Hvad er det godt i Je = su Ar = = me Som Skjø=de=barn at so = ve ind Og ved hans Naadesbryst sig var = =

me Med et for Sor=gen fri = et Sind! Hvad vil du dig med Frygt be = svæ = = re? Gud kan din Sorg a = =

le = ne bæ = = = re, Hans Tro = fast = hed om = skif = = = = tes ei; Han er dig al = tid tro for = ble = vet, Og

har sig med sit Blod for = sfre = vet, At sø = re dig den ret = = te Vei.

No. 28. Salme 479. Som: „Kjæmp alvorlig," eller som følgende:

V. 1. Hjem jeg læn=ges! Ak, i Ver=den Er saa koldt, saa mørkt, saa ødt, Maat=te snart min ar=me Fer=den

1. Væ=re endt, Og Sor=gen bødt!

No. 29. Salme 82.

V. 1. Hvor sa=lig er den lil=le Flok, Som Je=sus kjen=des ved! I ham, sin Frelser, har den nok Nu og i E=vig=hed. I

1. Kjærlighed, i Haab og Tro Den vandrer her, og hist skal bo Med ham, naar Haab og Tro forgaar, Men Kjærlig=hed be=staar.

No. 30. Salme 456.

V. 1. I den=ne Verdens Sorger ſænkt, Du merker ei, hvor u=be=tænkt Din Dag til En=de ſkri=der, Du tror dig ſikker, ſterk og viis, Du

1. ja=ger ef=ter Ver=dens Pris, Og om dens Ei=e ſtri==der. O Menne=ſke, o Men=ne=ſke! Til En=den fort det li==der.

No. 31. Salme 258.

V. 1. I Him=me=len, i Him=me=len Hvor Gud, vor Her=re bor, Der faa vi ham be=ſku=e ſnart I Sa=lig=hed ſaa

ſtor, Og ſyn=ge Hel=lig, Hel=lig der, Og ſyn=ge Hel=lig, Hel=lig der, Nær Her=ren Ze=ba=oth!

No. 32. Salme 298. Som: „Et trofast Hjerte, Herre min“ eller følgende:

I Je = su sø = ger jeg min Fred, Al Verden har kun Smer=te, Hans Vunder er mit Bli = ve = sted, Der hvi=ler sig mit

Hjer=te; Der kan jeg bo I stil = le Ro, Der fin=des alt det, som min Tro Saa læng=sels = fuld be = gjær = = te.

No. 33. Salme 201.

I præg = ti = ge Him = le og Jor = den til = li = = = ge, Skal sam = stem = me med mig og vid = ne og si = = = = = =

ge, At alt det, et Hjer = te kan glæ = de og gav = ne, Er Je = sum at ei = e og el = ske og sav = = = ne.

No. 34. Salme 277. (Se: Her vil ties.)

Jeg er re = de til at be = de, Hjertens sø = de Je = su hør! Jeg vil lig = ge her og tig = ge Ved din sto = re
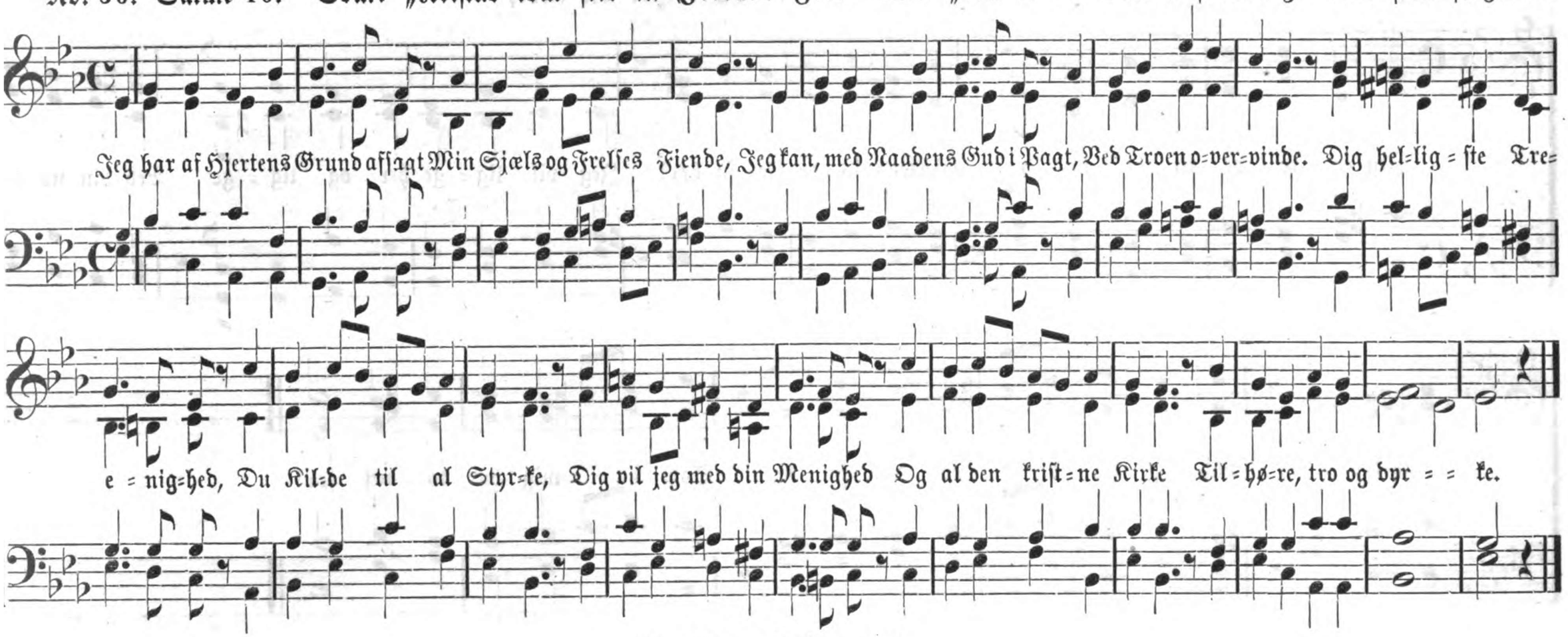
Naa = des Dør! Lad dig fin = de, Lad dig fin = de, Som du mig har lo = vet før!

No. 35. Salme 283. Som: „Se Solens skjønne Lys og Pragt" eller som følgende:
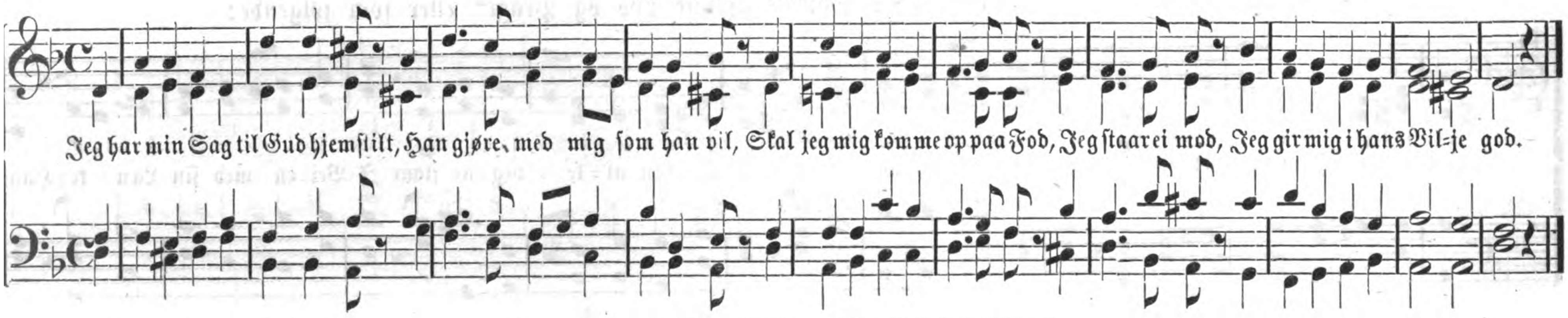
Jeg gaar i Fa = re, hvor jeg gaar, Min Sjæl skal al = tid tæn = ke, At Sa = tan al = le = veg = ne staar I Vei = en med sin Læn = ke; Han

skjul = te Hel = ved = Brand Mig let for = vil = de kan, Naar jeg ei paa min Skand = se staar; Jeg gaar i Fa = re, hvor jeg gaar.
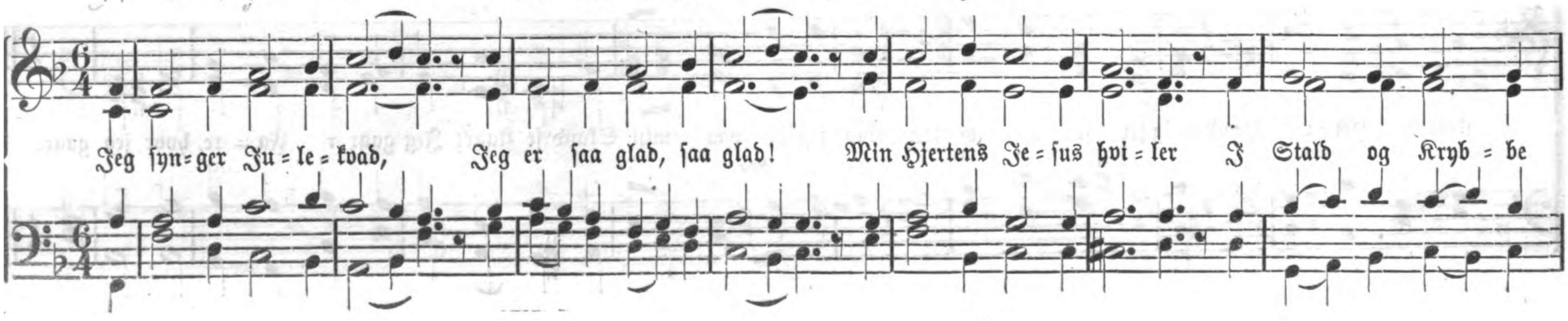
No. 36. Salme 46. Som: „Kristus kom selv til Jordans Flod“ eller „Nu er os Gud miskundelig“ eller som følgende:

No. 37. Salme 542.

No. 38. Salme 150. „In dulci jubilo.“

trang, Som Sol hin kla=re ſmi=ler Han paa ſin Mo=ders Fang. Han er Frel=ſer min! Han er Frel=ſer min!

No. 39. Salme 418.

Je=ſus i det Høi=e thro=ner, Ham lov=ſyn=ge Mil=li=o=ner Som paa Jor=den, ſaa i

Him=len, Eng=le=kor og Fol=ke=vrim=len, Sei=er=her=ren fre=de=god, Sei=er=her=ren fre=de=god.

No. 40. Salme 308, 157, 248, 293. Som: „Aldrig er jeg uden Vaade" eller følgende:

Je=ſus Kriſt, vor Hjælp er kommen, Ha=ver baa=ret Straffe=dom=men, Med ſin Pi=ne og ſin Død Han os frel=ſte af Hel=veds Nød!

No. 41. Salme 589, 108.

Kirken den er et gam=melt Hus, Staar om end Taarne=ne fal = = de Taar=ne fuld mange sank i Grus, Klokker end ti=me og kal = = de, Kal=de paa Gammel og paa Ung, Mest dog paa Sjælen træt og tung, Syg for den e = vi=ge Hvi = = le.

No. 42. Salme 250, 563. Se: „Hjem jeg længes."

Kjæmp al=vor=lig nu Guds Naade Sø=ger at for=be=dre dig, At din Aand sig la=der raa=de, Og fra Jor=den let = ter sig!

No. 43. Salme 227. Som: „Jesus er mit Liv i Live" eller følgende:

Kjær=lig=hed er Ly=sets Kil=de Kjær=lig=hed er Li= vets Rod, Der=for er Guds Raad saa mil=de, Der=for er Guds Aand saa god,

Som vor Frelser har for=kla=ret, Aan=den selv os aa=ben=ba=ret, Som vi fø=ler i Guds Fred Og det Haab, vi trø=stes ved.

No. 44. Salme 429, 21, 430.

Sal. 429, 1. Kom Hel=li=ge Aand, Her=re Gud! Gyd di=ne Naa=de=ga=ver ud, I Sjæl og Hjer=te os dem send, O
Sal. 21. Gud Hel=lig=Aand, op=fyld med Lyst Din tro=en=de Forsamlings Bryst! Med Him=lens Ild du os an=ten=de, A

Kjær=lig=he=dens Ild op=tend! O Her=re ved din Glød saa klar Til Tro=en ind du sam=let har Al
Kri=sti Kjær=lig=hed at bræn=de! For Hjer=ter=ne dig aa=ben=bar, Op=lys dem med din Lam=pe klar, So

Ver=dens Folk og Slæg=ter man=ge. Og Tun=ge=maal med Takke=sam==ge! Hal=le=lu=ja, Hal=le==lu=ja!
al=le Tun=ger trindt paa Jord Samstem=mig pri=se Tro=ens Ord! Hal=le=lu=ja, Hal=le==lu=ja!

No. 45. Salme 344.

Kriſt ſtod op af Dø = de, I Paa=ſke=Morgen = rø = de! Thi ſyn=ger lydt og ſjæ = le = glad Hans Me = nig = heb i al = len Stad: Æ = re væ = re Gud i det Høi = = = = e!

No. 46. Salme 343.

Kriſt ſtod op af Dø=de, Og frelſte os af Mø = = de! Thi vil vi al = le væ=re glad, Og lo=ve Gud i al=len Stad. Hal=le = lu=ja!

No. 47. Salme 297, 292, 294, 355.

Ma = ri = a hun er en Jomfru ren, Gud monne ſin Miſkund vi = = ſe, Hun fød=te en Søn for=u=den Meen, Ham ſkulle vi lo = ve og

pri = se, Han har os al = le af Syn = den løst, Han gi = ve os Trøst, Og Him=merigs e = vi=ge Li = = se!

No. 48. Salme 77. Som: „Min Sjæl nu lover Herren“ eller følgende:

Min Sjæl, min Sjæl, lov Her=ren, Og alt hvad i mig er hans Navn! Min Sjæl, min Sjæl, lov Herren, Glem ingen Ting af alt hans Gavn! Ha

som din Synd ud = slet = ter, Og læ = ger di = ne Saar; Han som dit Liv op = ret = ter, Naar du til Dø = den gaar; Han

som ny Kraft dig sen = der, Gjør Al = der = dom=men ung; Han, som dig bær paa Hænder, Naar Ti = den fal = der tung!

No. 49. Salme 162.

Med Fred og Glæ=de far jeg hen, Ske nu Guds Vil = = je! Mit Hjer=te trø = stet er i = gjen,
Let og stil = = = le Som mig Gud for=gjæt=tet har, Min Død en Søvn er vor = = = den.

No. 50. Salme 392, 226.

Med Konning David kla=ge Maa jeg med Hjer=tens Graad, Nu kom=mer Hevnens Da=ge For jeg har o = ver=traad. Jeg
vel det veed, Det er min Synd u = re = ne, Mis=gjer=ning min a = le = ne, Som gjør, at Gud er vred.

No. 51. Salme 223.

Midt i Li = vet e = re vi U = di Død=sens Vaa = de, Hvo er den, som os kan fri, Gi = ve Liv og

Naa = de? Du, Her = re Kriſt, a = le = = ne. Saa bit = ter = lig vi an = gre maa Al den Synd, os lig = ger paa.

Hel = li = ge Her = re Gud, hel = li = ge ſter = ke Gud, Hel = li = ge barm=hjer = ti = ge Frel = ſer = mand, e = =

vi = ge Gud! Lad os ei om = kom = me i den haar = de Død=sens Nød! Gud mi = ſkun=de dig!

No. 52. Salme 416. Som: „Om Himmeriges Rige“ eller følgende:

Min Sjæl og Aand op=mun=tre dig At se hen ind i Him=me=rig, Hvor Je=sus han op=sti=ger! Viis han=nem hvad du mest at=traar, Og se, du Troens Vin=ger faar, Hvormed du ef=ter hi=ger Og i den Glæde ki=ger!

No. 53. Salme 356.

Mit Hjer=te sig fry=der, at Je=sus op=stod, Min Grav skal nu bli=ve Et Fri=sted, og gi=ve En Hvi=le=seng god, En Hvi=le=seng god.

No. 54. Salme 477, 81. Som: „Medens vi i Verden vandre“ eller som følgende:

Naar mit Øi = e, Træt af Møi = e, Mørkt og vaadt af Taa = re = Regn, Ser med Læng = sel Fra sit Fæng = sel

Op mod Sa = lems bli = de Egn: O, hvor svin = der da min Ve Ba = re ved der = op at se!

No. 55. Salme 146. Som: „Vær nu glad og vel tilmode“ eller som følgende:

Nu er Frelsens Dag op = run = det For den syn = de = ful = de Jord! Fæ = dre = ne saa saart har stundet, Stirret paa Guds Løfters Ord.

Fi = re = tu = sind Aar gik hen, Ven = ten = de Vel = sig = nel = sen; — Ak hvad Sum mon Verden skyl = de, Da han kom i Ti = dens Fyl = de?

No. 56. Salme 65.

O Guds Lam, u = skyl = dig, Paa Kor = set i = hjel = sla = get, Ind = til Dø = den ly = dig, Hvor il = de du var

pla = = get, For vor Skyld var du saa = = ret, Har Ver = dens Syn = der baa = ret! 1. 2. Mi = skund' dig o = ver os, o Je = = su!
3. Giv os din Fred, o Her = re Je = = su!

No. 57. Salme 633.

O, hvor sa = lig er I dog I From = me, Som fik Lov til Gud i Fred at kom = = me, Og er hjem=

gang = ne Fra al Nød, os end = nu hol = der fang = = = ne!

No. 58. Salme 532.

O Je = ſu, du er min! Jeg vil og væ = re din, Se, Hjer = te, Sjæl og Li = vet Har jeg, min Gud, dig gi = = vet, O,

tag da gan = ſke mig! Gjør hvad dig kan be = ha = ge Af mig i mi = ne Da = ge Til jeg dig bli = ver lig!

No. 59. Salme 39.

O lad din Aand nu med os væ = re, Vor Je = ſus Kri = ſtus, Her = re ſød, Saa Bør = ne = ne vi til dig bæ = =

re, Maa dø = bes til din Sei = er = død!

No. 60. Salme 58. Som: „Her ser jeg da et Lam at gaa," eller: „Et lidet Barn saa lysteligt," eller følgende:

O Je=su for din Al=ter=fod Vi kom=me her at knæ=le, Og sø=ge der en Hel=se=bod For vo=re sy=ge
Sjæ==le. Vi kom=me paa dit Gud=doms Ord Som Gjæster til dit Bryl=lups=Bord, At mæt=tes af din Man==na, Giv
os en sa=lig Smag der=paa, At vi til Pris dig syn=ge maa Et fryd=fuldt Ho=si=an==na.

No. 61. Salme 511.

O kom dog hver, som Synd har gjort, Og ei i Synden fin=der Hvi=le, Til ham, der in=gen vi=ser bort, Som vil ned=bøi=et til ham

i = le. Hvorfor mon du om=kom=me vil, da han dig by = der Naa=de til? Vil du nu Synden længer tje = = ne, Da
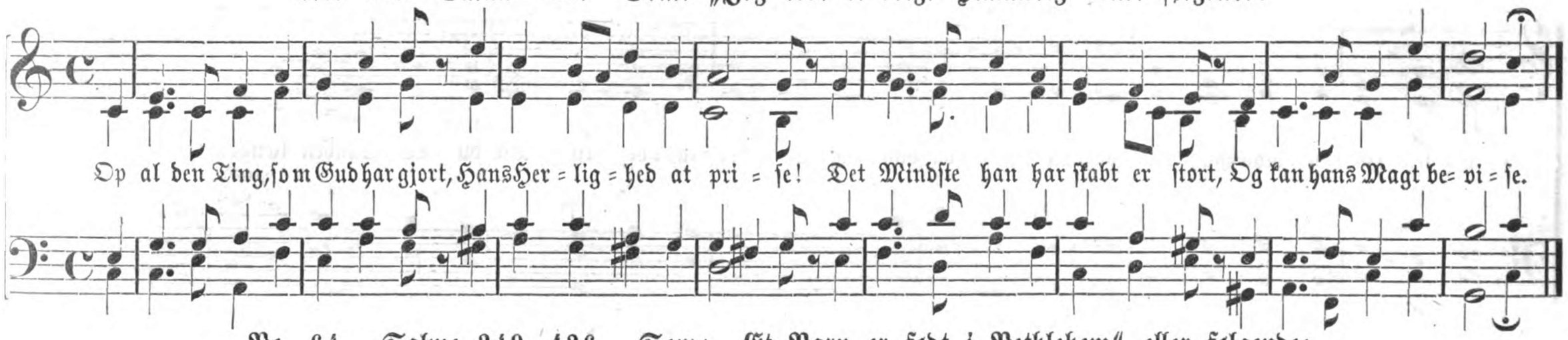
Han vil red = de dig U = re = ne? Slip Syn=dens Vei, til Je = sum se, Thi han an = nam=mer Syn=de = re.

No. 62. Salme 127. Som: „Kommer til mig sagde Guds Søn," eller følgende:
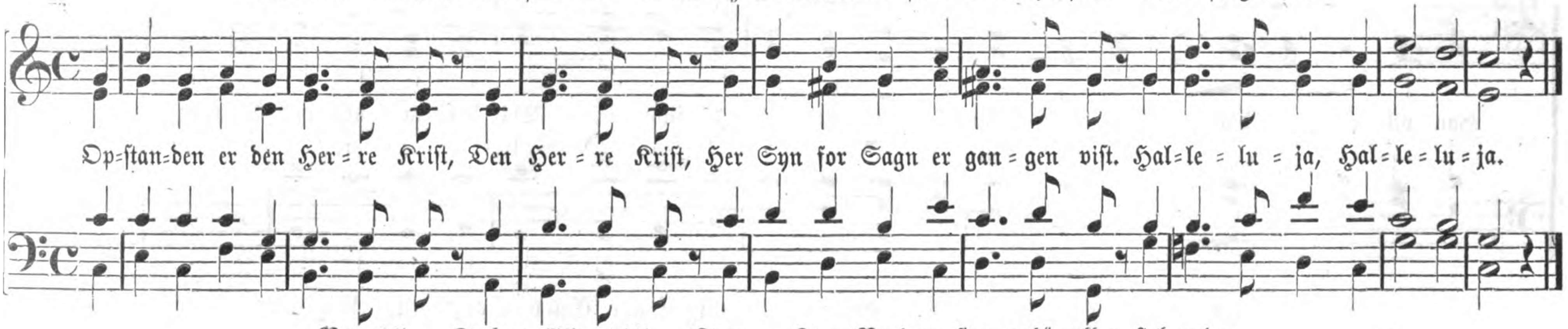
Op, glæ = des al = le, glæ = des nu Med Fryd op = fyl = der Sind og Hu I Her = ren e = ders Glæ = de! Thi

Je = sus han er nu saa nær, Og vil, for = di han har os kjær, U = di vort Kjød sig klæ = = = de.
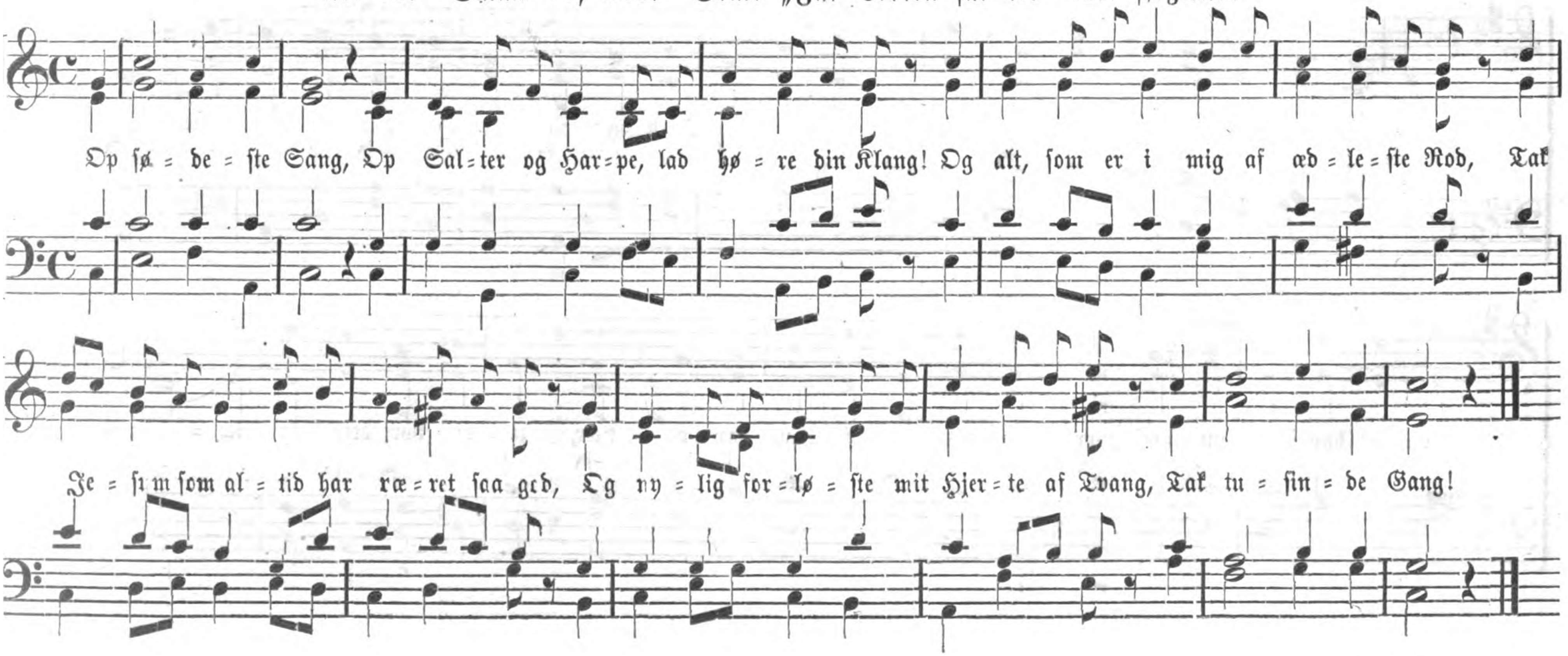
No. 63. Salme 451. Som: „Jeg veed et evigt Himmerig“ eller følgende:

No. 64. Salme 349, 436. Som: „Et Barn er født i Bethlehem“ eller følgende:

No. 65. Salme 75, 615. Som: „Far Verden far vel“ eller følgende:

No. 66. Salme 95.

Op, thi Da=gen nu frem=bry=der, Som den he=le Ver=den fry=der! Op, thi Naadens gyldne Aar, Frem med Lys og

Glæ=de gaar, Som de Gamle før saa saa=re Ven=te=de med Længsels Taa=re! Hal=le=lu=ja, Hal=le=lu=ja!

No. 67. Salme 377. Som: „Jeg beder dig min Herre Gud" eller følgende:

O sto=re Gud, din Kjærlig=hed Jeg al=drig nok kan skat=te, Det Rigdoms Dyb jeg ik=ke ved Med al min Sans at fat=te, Hvor=

dan du elsk=te Ver=den saa, Din Søn du vil=de gi=ve, At hver, som tror paa hannem, maa i Him=len sa=lig bli=ve.

No. 68. Salme 99, 107.

O ſto=re Kon=ge Da=vids Søn, Min Brudgom ſkjøn, Kom lad dig her indbe=de! For dig mit Hjer=tes Hus og Dør Nu mer end før Staar

aa=ben og til=re=de. Ved Komme din Dør Sor=gen min, Vor Sjæle=Nød, Ja Synd og Død, Du e=ne kan ab=ſpre==de.

No. 69. Salme 317. Som: „Jeſu dine dybe Vunder“ eller følgende:

O=ver Kedron Je=ſus træ=der Med fri=vil=lig Aand og Mod, Græder, al=le Di=ne, græder, Græder, om I kunde, Blod! Se, hvor Bladet

er nu vendt, Al=le Bu=er nu er ſpendt, Som paa Je=ſum Sigte ta=ge, For at brin=ge ham af Da==ge.

No. 70. Salme 93.

Saa vil vi nu si = ge hver = an=dre Far=vel, Og ønske: Guds Fred o = ver e = = = der! Guds Fred med os al = le om Morgen og Kveld, Saa

man=ge som hjerte = lig be = = = der, At Kristus Guds Søn Maa væ=re vor Løn, Naar vi skal af Ver = den ud=van = = = = dre!

No. 71. Salme 176. Som: „Rind nu op i Jesu Navn" eller følgende:

Sa = lig=he = den er os nær; Op mit Hjerte, op min Tun=ge, Op om Je=su Navn at sjun=ge, Om hvor dy = re = bart det er!

Alt hvad i mig er sig fry=de Til min Frelsers Lov og Pris, At min Nytaarssang kan ly = de Langt hen ind i Pa = ra = dis!

No. 72. Salme 295.

Saa langt som Himlens Hvelving naar, Saa langt som Sol og Maane gaar, Vi lo=ve Kriſt paa Verdens Ø, Guds Søn, fød af Ma=ri = = a Mø.

No. 73. Salme 459. Som: „Store Gud, ſom dig til Ære“ eller følgende:

Skul=de jeg min Gud ei pri=ſe, Og ham tak = ke hjer=te = lig, Som i al Ting la = der vi = ſe, Han det me = ner

godt med mig? Af hans from=me Hjer = te fly = de Kjær = lig = he = dens Strømme frem, Hvor = med han op = hol = der dem,

Som hans Ord og Bud ad = ly = de. Alt til = ſidſt en En = de faar, Men Guds Kjær=lig = hed be = = ſtaar.
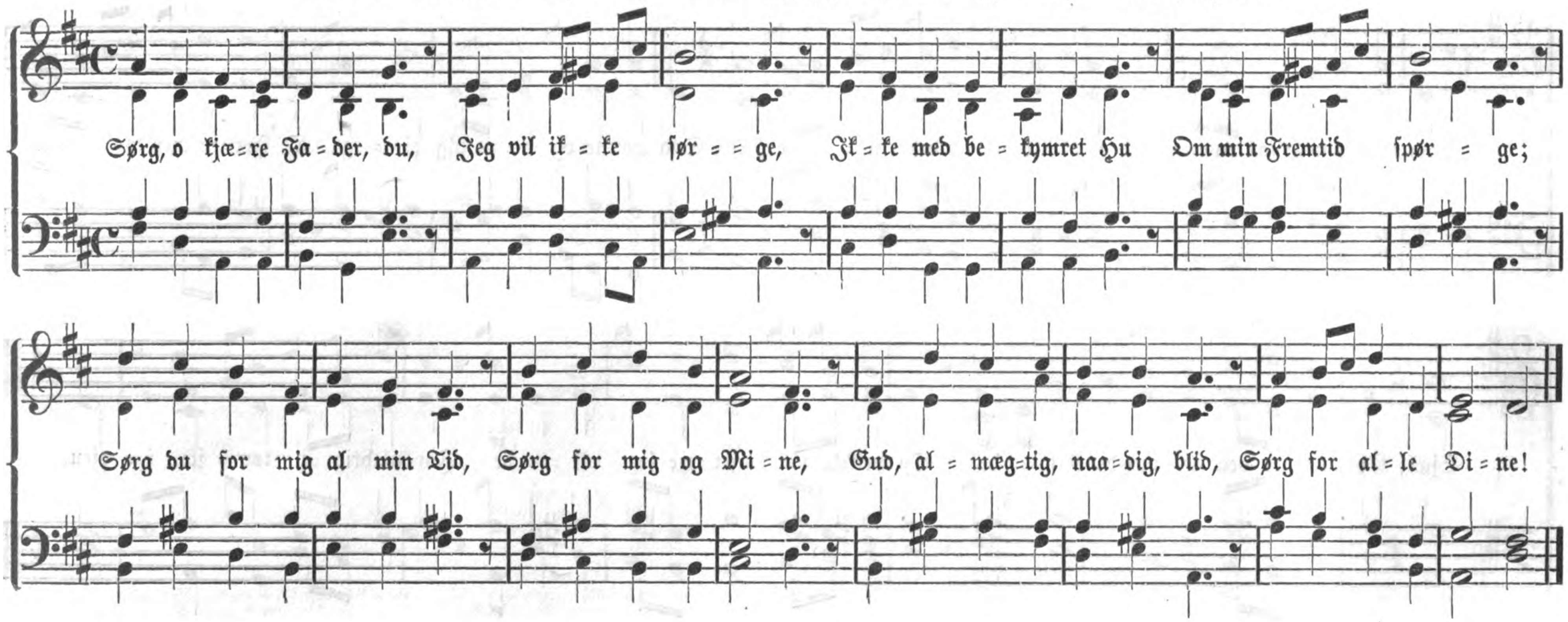
No. 74. Salme 518.

Som tør=ſti=ge Hjort monne ſkri=ge 'Alt ef=ter det rin=dende Væld, Saa monne og ef=ter dig hi=ge O Her=re, min tør=ſti=ge Sjæl; Thi du er den le=ven=de Kil=de, Og drik=ke ſaa gjer=ne jeg vil=de For al=drig at tør=ſte i=gjen.
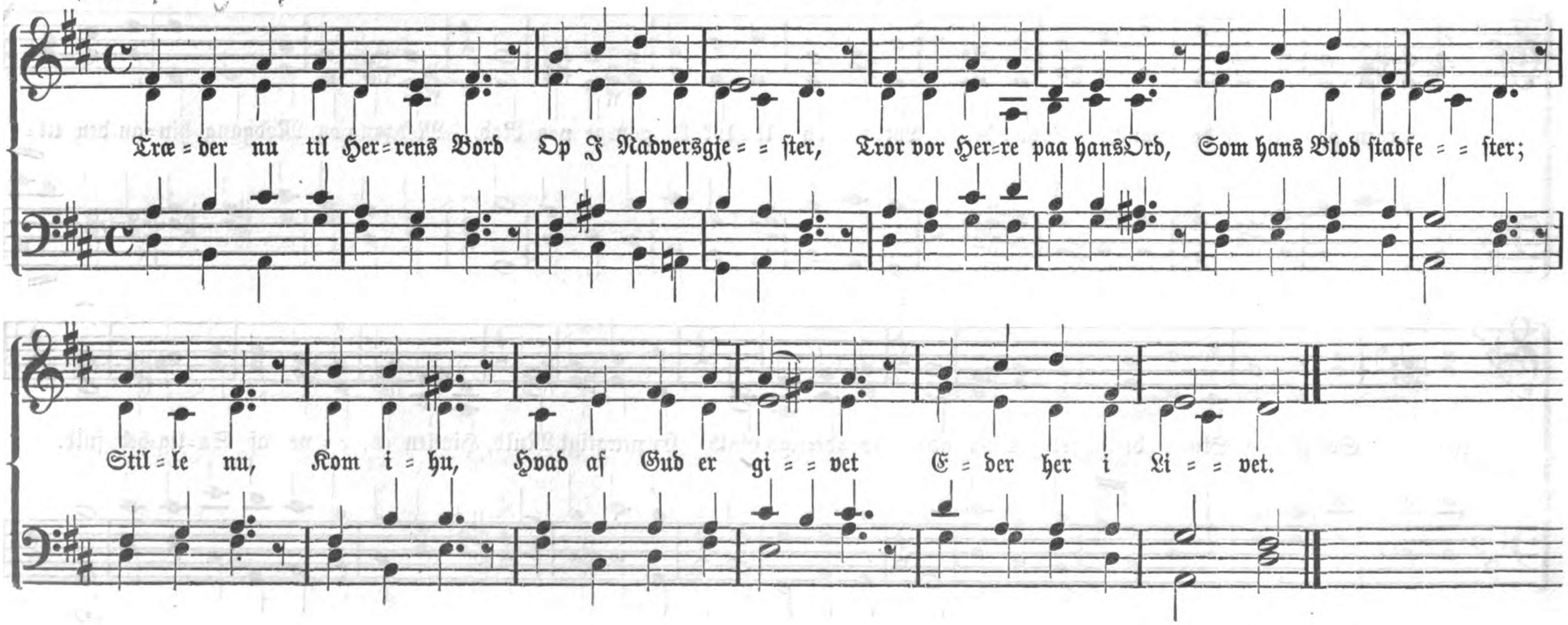
No. 75. Salme 208, 149, 551.

Sorgen og Glæden de van=dre til=ho=be, Lyk=ke og U=lyk=ke gan=ge paa Rad, Medgang og Modgang hin=an=den til=raa=be, Sol=ſkin og Sky=er de føl=ges og ad; Jor=de=rigs Guld Er prægtigt Muld, Himlen er e=ne af Sa=lig=hed fuld.

No. 76. Salme 525, 276. Som: „Jesu, Sjælens lyse Dag“ eller følgende:

No. 77. Salme 64.

No. 78. Salme 103.

Vaagn op du ſom ſo=ver, ſtat op fra de Dø=de, Kriſt ly=ſer for dig! Op, ſer du ei Da=gen, dens Straaler at glø=de Af

Mi=ſtund=hed rig! Nu ſov ik=ke læn=ger, Snart o=ver dig hæn=ger En for=te=re Nat, Om flugs du ei fav=ner din Skat.

No. 79. Salme 609, 514. Som: „Hvo veed, hvor nær mig er min Ende“ eller dens egen følgende:

Vaagn op og ſlaa paa di=ne Stren=ge, Syng mig en dei=lig Mor=gen=ſang, O kjæ=re Sjæl! og dryg ei læn=ge, Gjør

med din Tak en Him=mel=gang, Træng ind i Him=lens Stjer=ne=Borg, Og glem ſaa=læn=ge Ver=dens Sorg!

No. 80. Salme 419.

Vor Brudgom ei læn=ge nu bor=te vil bli=ve, O, kjø==ber dog Ol=je, og træ=der paa Vagt, Ei me=re vor Kri=sten=dom lun=ken at dri=ve, Men al=tid at vaa=ge, som Je=sus har sagt! Staar bundne om Læn=der, Med Sta=ve i Hæn=der, Som de, der fra Ver=den hver Ti=me vil træ=de, Og ha===ste at fin=de den e===vi=ge Glæ==de!

No. 81. Salme 195. Som: „Herre jeg har handlet ilde“ eller følgende:

Vorder Lys, I Hed=ning=lan=de! Og Je=ru=sa=lem bliv klar! Se nu op og lær at san=de, Hvil=ken Naa=des

Dag du har! Vaag=ner al=le, væ=rer gla=de, Som i Dø=dens Mør=ke ſa=====de!

No. 82. Salme 144. (Se den ældre Melodi i 2det Hefte).

Vor Je=ſus kan ei no=get Her=berg fin==de I Beth=le=hem, ſin e==gen Fæ=dre=by, Han la=der der i

rin=ge Svøb ſig bin=de, Hvor el=lers Faar og Fæ gaar ind i Ly. En Kryb=be er hans før=ſte Ei====

e, Det tør=re Græs og Straa hans ſø=de Bar=ne=lei===e.

No. 83. Salme 394, 393.

Vre = den din af = vend, Her=re Gud i Naa = de! Ri = ſet det haar = de bru=ge du med Maa = de! Vi ha = ve ſyn = det

ſtor = lig og gjort il = de, Tugt os med Mil = = de!

No. 84. Salme 473.

Vær trø=ſtig, mit Hjer=te, be = drøv dig ei mer, Tænk, at dig til Bed=ſte dog al = le Ting ſker! Vil Gud det for = ord = ne, Lad

ly = ne og tord=ne Saa kom=mer dog So=len om = ſi = der i = gjen, Kun der = for fri = mo = dig og Sor=gen kaſt hen!